

**Provincie
Antwerpen**

Dienst Omgevingsvergunningen
Departement Leefmilieu

Besluit

BESLUIT VAN DE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Goedgekeurd besluit

Antwerpen, in zitting van 19 november 2020.

Aanwezig: de heer Luk Lemmens, voorzitter, mevrouw Kathleen Helsen, de heer Jan De Haes, de heer Ludwig Caluwé, leden en de heer Danny Toelen, provinciegriffier

Verslaggever: Luk Lemmens

De Provinciegriffier,
Danny Toelen

De Voorzitter,
Luk Lemmens

Ondertekening in opdracht van de deputatie van de provincie Antwerpen:

Daniel Livinus Toelen
De Provinciegriffier

24/11/2020

Luk Jan Lemmens
De Voorzitter

24/11/2020

1. Gegevens van de inrichting/project

- **Naam:** nv BASF Antwerpen - Steamcracker
- **Adres:** Scheldelaan 600 te 2040 Antwerpen
- **Inrichtingsnummer OMV-loket:** 20200218-0078
- **Referentie OMV-loket:** 2020022226
- **Uniek RIE nummer:** BE.VL.000000032
- **Dossiernummer VVO:** OMWV-2020-0020

2. Juridisch kader

Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet), zoals gewijzigd bij latere decreten.

Besluit van 27 november 2015 van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsbesluit), zoals gewijzigd bij latere besluiten.

Titel 5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) en de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Natuurdecreet) en de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 15 juni 2018 houdende de coördinatie van de waterregelgeving en de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), zoals gewijzigd bij latere besluiten.

3. Voorwerp

Ingediend door: Provinciale Omgevingsvergunningscommissie Antwerpen

Als gevolg van de uitgevoerde GPBV-evaluatie wordt verzocht om:

- volgende bijzondere voorwaarde te wijzigen:
 - "Aanvullend op de algemene emissiegrenswaarden vermeld in de Vlarem-voorwaarde V05 dienen de emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ en dit gemeten bij een normale werking van de installatie."
- door:
 - "De emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x dienen te voldoen een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ en dit gemeten bij een normale werking van de installatie."
- Het schrappen van deze bijzondere voorwaarde vanaf 17 augustus 2021.

Motivering:

- Tot op heden werden de kraakfornuizen beschouwd als "reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie", zoals beschreven in de RIE en hoofdstuk 5.43 van Vlarem II. Er werd bijgevolg voor wat betreft de emissies van de kraakfornuizen getoetst aan de algemene emissiegrenswaarden voor lucht van bijlage 4.4.2 van Vlarem II. Aan de Europese Commissie werd in 2017 de vraag gesteld welk soort fornuizen beschouwd mogen worden als reactoren overeenkomstig artikel 28, punt e van de RIE.
- Volgens de informatie waarover de AGOP-M beschikt, kunnen de kraakfornuizen niet langer beschouwd worden als reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie, zoals beschreven in de RIE en afdeling 5.43.1 van Vlarem II. Er is immers geen contact tussen de afgassen van het stookproces en de emissies van de chemische reacties. Hoofdstuk 5.43 van Vlarem II is bijgevolg van toepassing op de kraakfornuizen.
- In de fornuizen wordt stookgas gestookt, en slechts in zeer uitzonderlijke gevallen bij storingen aardgas of LPG. Volgende emissiegrenswaarden zijn van toepassing:
- Artikel 5.43.3.10: Bij voeding met gasvormige brandstoffen geldt voor andere stookinstallaties dan gasturbines en stationaire motoren het volgende:

type inrichting	type gas/totaal nominaal thermisch ingangsvermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
		stof	SO ₂	NO _x	CO
installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd vóór 27 november 2002, als ze uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik zijn genomen	andere gassen (inclusief biogas)	5	35	200 ⁽¹⁾	100 ⁽²⁾
installaties waarvoor de eerste	andere gassen (inclusief	5	35	200	100

vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of die na 7 november 2003 in gebruik zijn genomen, en waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2010	biogas) $\geq 50 - 300$ MW				
---	----------------------------	--	--	--	--

- (1) Voor installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van minder dan 300 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, geldt een emissiegrenswaarde voor NO_x van 300 mg/Nm³.
- (2) Voor installaties die vergund, gebouwd en in werking waren op 1 juli 1987, geldt een emissiegrenswaarde voor CO van 250 mg/Nm³.
- Gelet op de emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ uit de BREF LVOC die van toepassing zal zijn op alle bestaande fornuizen mag deze bijzondere voorwaarde geschrapt worden vanaf 17 augustus 2021. In afwachting daarvan wordt ze aangepast aangezien niet de algemene emissiegrenswaarden van toepassing zijn, maar de emissiegrenswaarden van hoofdstuk 5.43 van titel II van het Vlarem.

Op 7 april 2020 werd door de exploitant een reactie bezorgd via "verstuur een bericht".

4. Overzicht vergunningen met ingedeelde activiteiten

- Besluit nr. MLAV1/05-413 d.d. 26 januari 2006 van de deputatie houdende vergunning voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding van een steamcrackerinrichting, horende bij een chemisch bedrijf voor een termijn verstrijkend op 26 januari 2026;
- Besluit nr. MLVER/08-76 d.d. 20 november 2008 van de deputatie houdende aktenaam ter actualisatie van de vergunning door aanpassing van de BKG-vergunning;
- besluit nr. MLVER-2011-95 d.d. 1 september 2011 van de deputatie houdende aktenaam geldend als vergunning voor het veranderen door uitbreiding van een steamcrackerinrichting, horende bij een chemisch bedrijf voor een termijn verstrijkend op 26 januari 2026;
- Besluit nr. MLVER-2014-5 d.d. 9 april 2015 van de deputatie houdende aktenaam geldend als vergunning voor de verandering door uitbreiding van een steamcrackerinrichting horende bij een chemisch bedrijf voor een termijn verstrijkend op 26 januari 2026;
- Besluit nr. MLAV1-2015-280 d.d. 29 september 2016 van de deputatie houdende vergunning voor het veranderen door wijziging en uitbreiding van een steamcrackerinrichting, horende bij een chemisch bedrijf voor een termijn verstrijkend op 26 januari 2026;
- Besluit nr. MLVER-2016-140 d.d. 13 april 2017 van de deputatie houdende aktenaam geldend als vergunning voor de verandering van een steamcracker horende bij een chemisch bedrijf door wijziging en uitbreiding , voor een termijn verstrijkend op 26 januari 2026;

5. Bijzondere milieuvoorwaarden opgenomen in de vergunningen

1. De bewaking en de rapportering van de CO₂-emissies worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van het goedgekeurde monitoring-protocol. Elke wijziging aan dit monitoringprotocol dient vooraf ter goedkeuring voorgelegd aan Aminabel en ter informatie doorgestuurd aan de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen.
2. Aanvullend op de algemene emissiegrenswaarden vermeld in de VLAREM-voorwaarde V05 dienen de emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x te voldoen een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ en dit gemeten bij een normale werking van de installatie.
3. De volgende maatregelen moeten genomen worden om de fugatieve emissies te beperken:
 - a. Wanneer bepaalde installatieonderdelen (bv. pompen) vervangen moeten worden, wordt steeds gekozen voor de op dat ogenblik best beschikbare techniek.

- b. Door regelmatige inspectierondes worden door visuele inspectie en eventueel door waarneming van geur en/of geluid eventuele lekken gedetecteerd. Bij het vaststellen van een lek wordt onmiddellijk actie genomen om de oorzaak weg te nemen en verder doorbraak te voorkomen. Wanneer dit niet tot het gewenste resultaat leidt, wordt de installatie stilgelegd.
- 4. Aanvullend op de voorgaande bijzondere voorwaarde gelden voor de aromatensectie de volgende bepalingen:
 - a. Detectoren worden geplaatst om grotere lekken automatisch te detecteren.
 - b. Rond de blokvelden wordt zogenaamde grensbewakingsapparatuur gebruikt om ook kleinere lekken op te sporen. Het betreft 2 systemen:
 - open beam lasersysteem;
 - continue bemonstering met FID-metingen een alarmdrempel op 20 ppm, waarbij naar het lek gezocht wordt en maatregelen getroffen worden.
 - c. De totale fugatieve benzeenemissies moeten bepaald worden volgens een LDAR meetmethode en meetfrequentie welke beantwoorden aan internationale standards en de exploitant dient de resultaten van deze metingen ter inzage te houden voor de toezichthoudende overheid.
 - d. De meetpost die geplaatst werd voor continue of semi-continue benzeenmetingen dient verder in bedrijf te worden gehouden en de meetresultaten worden geregistreerd en bewaard in een register dat ter inzage ligt voor de toezichthoudende overheid.
- 5. Voor de nieuwe koeltorens dienen maatregelen getroffen te worden welke gelijkaardig of evenwaardig zijn met de getroffen maatregelen voor de bestaande koeltorens om neerslag, mist en ijsvorming ter hoogte van de Scheldelaan te voorkomen.

6. Procedure

- Ontvangstdatum van het verzoek: 13 februari 2020
- Ontvankelijk en volledig verklaard op: 1 april 2020

7. Openbaar onderzoek

- Overeenkomstig artikel 23 van het Omgevingsvergunningsdecreet werd een openbaar onderzoek georganiseerd te Antwerpen.
 - a) resultaten: er werden geen bezwaren ingediend.
 - b) publieke informatievergadering: niet vereist, niet gehouden.

8. Adviezen

Schepencollege van Antwerpen

- advies gevraagd op 1 april 2020;
 - advies ontvangen op 2 juni 2020;
 - inhoud: laattijdig gunstig, gelet op volgende elementen:
1. Plannen van aanleg, ruimtelijke uitvoeringsplannen en verkavelingen
 - a. Het goed is gelegen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Afbakening zeehavengebied Antwerpen (Besluit van de Vlaamse regering van 30 april 2013), binnen de afbakeningslijn.
Het goed is volgens voornoemd gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bestemd als Gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven.
 - b. De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming en de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.
 - c. Voor een straal van 500 meter rond het goed is het voormelde GRUP tevens van toepassing. Hier geldt voornamelijk het bestemmingsvoorschrift Gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven. De Scheldelaan, ten noorden van het goed, heeft als bestemming Gebied voor verkeers- en vervoersinfrastructuur. Aan de overzijde van de Scheldelaan geldt het bestemmingsvoorschrift Zone voor permanente infrastructuur.

Evenwijdig met de Scheldelaan loopt een overdruk met als aanduiding Leidingstraat. Binnen de straal van 500 meter is verder het GRUP Hoogspanningslijn Zandvliet – Lillo – Liefkenshoek van toepassing (Besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 2016). Volgens dit GRUP loopt, op circa 80 meter ten noorden van het goed, een overdruk met als aanduiding Hoogspanningsleiding. Aan beide zijden van de hoogspanningsleiding is een zone aangeduid met als overdruk Gebied met overdruk gebruiksbeperkingen. Tevens is ten noordoosten van de aanvraag het gewestplan Antwerpen nog van toepassing met als bestemmingen Natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuureservaten, Bufferzone, Bestaande leidingstraten en - voor het Schelde-Rijnkanaal – Bestaande waterweg

De Nederlandse landsgrens is gesitueerd op circa 280 meter ten noorden van de aanvraag.

2. Gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen
 - a. De gewestelijke verordening hemelwater is niet van toepassing op de aanvraag aangezien deze enkel IIOA betreft.
 - b. De gewestelijke verordening toegankelijkheid is niet van toepassing op de aanvraag aangezien deze enkel IIOA betreft.
3. Toetsing van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening
 - a. De aanvraag betreft een verzoek tot ambtshalve bijstelling van de bijzondere milieuvoorwaarden.
 - b. De aanvraag is verenigbaar met de ruimtelijke context van het havengebied waarbinnen deze aanvraag is gesitueerd. Er is geen bezwaar vanuit stedenbouwkundig oogpunt.
4. Toetsing van aanvaardbaarheid van de ingedeelde inrichtingen en activiteiten op het vlak van hinder en risico's voor de mens en het milieu
 - a. Conform de Europese Richtlijn 2010/75/EU van 24 november 2010 inzake industriële emissies en volgens artikel 1.4.1.1 van titel II van het VLAREM moet een evaluatie van een GPBV-installatie worden uitgevoerd binnen twee jaar na de bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie van de door de Europese Commissie aangenomen nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies betreffende de hoofdactiviteit van de GPBV-installatie. Bij een evaluatie van een GPBV-installatie wordt nagegaan of de vergunningsvoorwaarden moeten worden bijgesteld.
 - b. Het betreft de volgende GPBV-activiteit:
 - een steamcracker met een verwerkingscapaciteit van 3.520.000 ton per jaar voor de productie van 320.000 ton benzeen per jaar en 1.100.000 ton ethyleen per jaar met toelating tot de emissie van CO₂;
 - verbrandingsinrichtingen, als volgt:
 - 12 kraakovens van in totaal 848,6 MW;
 - 2 stoomketels van elk 69,5 MW;
 - een regenerereergasoven van 0,89 MW;
 - een moffeloven van 6,05 MW;
 - een noodstroomdieselmotor van 310 kW (50%) en een brandblusdieselmotor van 630 kW.
 - c. De BREF-studie 'Large Volume Organic Chemical Industry' (LVOC) is van toepassing op de bovenstaande GPBV-installaties. De BBT-conclusies van deze BREF-studie werden op 7 december 2017 gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. Tevens is de horizontale BREF-studie (Common Waste Water and Waste Gas, CWW) van toepassing. De POVC (provinciale omgevingsvergunningscommissie) is belast met het uitvoeren van de evaluaties om na te gaan of de huidige vergunningsvoorwaarden voldoen aan de vereisten van de BREF-studies, meer bepaald aan de daarin opgenomen BBT-conclusies. In zitting van 4 februari 2020 voerde de POVC deze evaluatie uit en oordeelde men dat een bijstelling van de vergunningsvoorwaarden noodzakelijk is. De POVC diende een verzoek tot bijstelling in bij de provincie, waarvoor het college nu om advies wordt gevraagd.
 - d. In de steamcracker worden LPG en nafta door verhitting en in aanwezigheid van stoom, omgezet in een aantal eindproducten, nl. etheen, propeen, C4-fracties, benzeen, olie, C+18, een TX-fractie, pyrolyseolie en hogere koolwaterstoffen. De scheiding van de

verschillende reactieproducten gebeurt door condensatie en destillatie. De eindproducten worden grotendeels ter plaatse verbruikt.

- e. De POVC stelt voor om volgende bijzondere voorwaarde:
 - 'Aanvullend op de algemene emissiegrenswaarden vermeld in de VlareM-voorwaarde V05 dienen de emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm^3 , de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm^3 en dit gemeten bij een normale werking van de installatie.'
 - te wijzigen door:
'De emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x dienen te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm^3 , de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm^3 en dit gemeten bij een normale werking van de installatie.'
- f. Men stelt ook voor om deze bijzondere voorwaarde te schrappen vanaf 17 augustus 2021.
- g. Tot op heden werden de kraakfornuizen beschouwd als 'reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie', zoals beschreven in de RIE en hoofdstuk 5.43 van titel II van het VLAREM. Er werd bijgevolg voor wat betreft de emissies van de kraakfornuizen getoetst aan de algemene emissiegrenswaarden voor lucht van bijlage 4.4.2 van VlareM II. Volgens de informatie waarover de AGOP-M beschikt, kunnen de kraakfornuizen niet langer beschouwd worden als reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie. Er is immers geen contact tussen de afgassen van het stookproces en de emissies van de chemische reacties. Hoofdstuk 5.43 van VlareM II en bijhorende emissiegrenswaarden zijn bijgevolg van toepassing op de kraakfornuizen. Aangezien de emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm^3 uit de BREF LVOC van toepassing zal zijn op alle bestaande fornuizen mag deze bijzondere voorwaarde geschrapt worden vanaf 17 augustus 2021. De stad werd tot op heden niet betrokken bij de discussie over het indelen van kraakfornuizen onder al dan niet chemische reactoren. Zij vertrouwt hierin op de informatie die wordt verstrekt door AGOP-M en sluit zich dan ook aan bij hun advies.

Subadvies: Havenbedrijf Antwerpen nv van publiek recht: gunstig.

Departement Omgeving - Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten - Milieu Antwerpen (AGOP-M)

- advies gevraagd op 1 april 2020;
 - advies ontvangen op 28 mei 2020;
 - inhoud: gunstig, gelet op volgende elementen:
1. BASF Antwerpen reageerde op de ambtshalve bijstelling en stelt dat het bedrijf geen problemen heeft met de tekstuele wijziging die vervat zit in de bijstelling, maar dat ze het niet eens zijn met de achterliggende argumentatie van AGOP-M.
 2. De bijstelling omvat:
 - a. *Het wijzigen van volgende bijzondere voorwaarde:*
 - *Aanvullend op de algemene emissiegrenswaarden vermeld in de VLAREM-voorwaarde V05 dienen de emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x te voldoen een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm^3 , de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm^3 en dit gemeten bij een normale werking van de installatie.*
 - door:
 - *De emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x dienen te voldoen een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm^3 , de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm^3 en dit gemeten bij een normale werking van de installatie.*
 - b. *Het schrappen van deze bijzondere voorwaarde vanaf 17/08/2021;*
 3. Op 28 januari 2020 was er een overleg met onze afdeling en o.a. BASF en Essenscia waar ook uitzondering 5° "reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie" van artikel 5.43.1.2 van titel II van het VLAREM besproken werd. De reactie van BASF die op 07/04/2020 werd opgeladen in het loket omvat dezelfde argumentatie als ook aangebracht en besproken op het

overleg. Onze afdeling verwees toen, en ook nu, naar het standpunt van Dhr. Filip François van het DG ENV, zoals integraal opgenomen in het verslag van de tussentijdse GPBV-evaluatie van de Steamcracker.

4. Naar aanleiding van de discussie in dit dossier, en ook in andere dossiers, werd de case voorgelegd aan de Europese Commissie en werd gevraagd om het standpunt van Dhr. Filip François te herbevestigen of te weerleggen. Op het overleg met o.a. BASF en Essenscia werd afgesproken dit antwoord af te wachten. Er werd op datum van dit verslag echter nog geen inhoudelijke reactie ontvangen vanuit de Europese Commissie. Op dinsdag 02/06/2020 zal er een digitaal overleg plaatsvinden met onze afdeling en Dhr. Ian Hodgson van de Europese Commissie. Tenzij Dhr. Hodgson met een gewijzigde interpretatie komt, blijft onze afdeling bij haar standpunt zoals geformuleerd in het advies inzake de tussentijdse GPBV-evaluatie van de Steamcracker.
5. In tussentijd werd door onze afdeling ook een subadvies gevraagd aan de afdeling Energie, Klimaat en Groene Economie (EKG) inzake de toepasselijke emissiegrenswaarden van de kraakfornuizen. Op 19/05/2020 werd een subadvies opgeladen waarin de afdeling EKG eveneens verwijst naar het antwoord van de Europese Commissie en stelt dat de emissiegrenswaarden van hoofdstuk 5.43 van VLAREM II van toepassing zijn.
6. In het subadvies van EKG wordt bijkomend volgende bijzondere voorwaarde voorgesteld:
 - a. *Binnen een termijn van 2 jaar laat BASF door een erkend deskundige lucht een rapport opstellen met daarin een onderzoek naar de technisch en economisch haalbare maatregelen voor de reductie van de NO_x emissies bij de stoomkraker. De in de BREF LVOC als BBT bepaalde NO_x-reducerende maatregelen worden hierbij afgetoetst. De studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid en de afdelingen GOP en EKG van het departement Omgeving.*
7. De volledige motivatie is te vinden in het subadvies van EKG, maar omvat o.a. het gegeven dat de NO_x-uitstoot van de gehele BASF-site ca. 1.445 ton bedroeg (IMJV 2018) en dat de Steamcracker verantwoordelijk was voor ca. de helft van dit totaal. Uit het IMJV 2019 blijkt een totale emissie 1.283 ton NO_x. De Steamcracker stootte ca. 570 ton uit. Gelet op de relevante bijdrage van de Steamcracker wenst ook onze afdeling deze bijzondere voorwaarde opgenomen te zien worden in de vergunning.
8. Onze afdeling wenst verder nog een opmerking te maken bij artikel 3.13.3.2.1 van VLAREM III, meer bepaald bij de volgende bepaling:
 - a. *"Er zijn geen emissiegrenswaarden van toepassing tijdens decokingactiviteiten. Artikel 1.1 van dit besluit is niet van toepassing".*
9. Momenteel beschikt het bedrijf over een afwijking, verkregen via ministerieel besluit OMV/2018086867/B, van artikels 4.4.4.2§2, eerste lid, 4.4.3.1§1, eerste lid, en 4.4.4.1§1, onder de volgende voorwaarden:
 - a. de gemiddelde uuremissies voor totaal stof worden bepaald per ontkolingscyclus per kraakoven volgens de voorgestelde berekeningsmethode; de gemiddelde uuremissies worden per cyclus en per oven bijgehouden in een register en getoetst aan de onder 2° bepaalde norm; dit register ligt ter inzage van de toezichthouder;
 - b. de gemiddelde uuremissies voor totaal stof zoals bepaald in 1° mogen de emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³, nat gas, niet overschrijden.
10. In de GPBV-evaluatie concludeerde onze afdeling dat deze voorwaarde niet aangepast diende te worden aangezien er geen BBT-GEN geformuleerd werden voor decoking in de BREF LVOC. Deze redenering bleek echter niet correct te zijn. Artikel 1.2.2.1§2.4° van VLAREM II stelt dat een ministeriële afwijking geldig is tot "de voorwaarden waarvan afwijking is verleend, worden opgeheven of vervangen door andere voorwaarden". Dit betekent volgens onze juridische dienst in dit geval dat op 7 december 2021 - wanneer VLAREM III (LVOC) in voege treedt - de emissiegrenswaarden die op decoking van toepassing zijn, komen te vervallen op basis van artikel 3.13.3.2.1 van VLAREM III en de ministeriële afwijking op de emissiegrenswaarde voor stof zonder voorwerp wordt.
11. Art. 3.13.3.2.2. van VLAREM III stelt wel dat de concentratie van de geleide emissies van stof en CO naar de lucht, vermeld in het eerste lid, dient te worden gemeten met een frequentie van eenmaal per jaar of, als decoking minder frequent is, per decoking. De bemonsteringsperiode wordt aangepast zodat de gemeten waarden representatief zijn voor de

hele decokingscyclus. Dit wordt vanaf 7 december 2021 van toepassing op de installatie. VLAREM III en de BBT-conclusies verplichten dus wel de monitoring van stof en CO tijdens decoking, maar leggen geen emissiegrenswaarden op tijdens decoking.

12. Gelet op de motivatie van de exploitant voor de gevraagde afwijkingen op titel II van het VLAREM in het ministerieel besluit OMV/2018086867/B wordt door onze afdeling voorgesteld deze bijzondere voorwaarde opnieuw op te nemen vanaf 07/12/2021, als volgt:
- a. *De gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode; de gemiddelde uuremissies worden per cyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder en getoetst aan een emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ (nat gas), vanaf 07/12/2021.*
13. Ook voor CO is er een monitoringverplichting volgens BBT 20 van de BREF LVOC, maar geen emissiegrenswaarde. Volgende bijzondere voorwaarde wordt aanvullend voorgesteld:
- a. *De gemiddelde uuremissies voor CO tijdens decoking van de kraakovens bedraagt 100 mg/Nm³ (nat gas), bij een massastroom vanaf 5 kg/hr, vanaf 07/12/2021.*

Agentschap Zorg & Gezondheid (AZG)

- advies gevraagd op 1 april 2020;
- advies niet ontvangen.

Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)

- advies gevraagd op 1 april 2020;
- advies ontvangen op 19 mei 2020;
- inhoud: geen advies.

Afdeling Energie, Klimaat en Groene Economie (AEKGE)

- advies gevraagd op 1 april 2020;
- advies niet ontvangen.
- Er werd wel een subadvies gegeven aan AGOP-M, waarbij er gevraagd wordt volgende voorwaarde op te nemen:
- "Binnen een termijn van 2 jaar laat BASF door een erkend deskundige lucht een rapport opstellen met daarin een onderzoek naar de technisch en economisch haalbare maatregelen voor de reductie van de NO_x emissies bij de stoomkraker. De in de BREF LVOC als BBT bepaalde NO_x-reducerende maatregelen worden hierbij afgetoetst. De studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid en de afdelingen GOP en EKG van het departement Omgeving."
- Dit voorstel steunt op volgende overwegingen:
 - De Europese richtlijn 2016/2284 van het Europees parlement en de raad van 14 december 2016 betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen, tot wijziging van Richtlijn 2003/35/EG en tot intrekking van Richtlijn 2001/81/EG (NEC-richtlijn).
 - De omzetting van deze richtlijn in hoofdstuk 2.10 van titel II van het VLAREM.
 - De Europese richtlijn 2008/50/EG van het Europees parlement en de raad van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (Luchtkwaliteitsrichtlijn).
 - De omzetting van deze richtlijn in hoofdstuk 2.5 van titel II van het VLAREM.
 - Dat op 25 oktober 2019 het Vlaamse "luchtbeleidsplan 2030" door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd.
 - Dat de Europese jaargemiddelde norm voor NO₂ in de omgevingslucht 40 µg/m³ bedraagt. Dat in het "luchtplan 2030" voor NO₂, op langere termijn, een streefwaarde van 20 µg/m³ wordt gehanteerd.
 - Dat in de haven van Antwerpen in vergelijking met de gemiddelde situatie in Vlaanderen relatief hoge concentraties aan NO₂ worden gemeten; dat waarden tot boven de 30 µg/m³ worden gemeten; dat de emissies van de activiteiten in de haven van Antwerpen een impact hebben op de achtergrondconcentraties in de Antwerpse agglomeratie; dat in

- de Antwerpse agglomeratie overschrijdingen van de luchtkwaliteitsnorm van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ worden gemeten.
- Dat volgens artikel 2.10.3.1 van titel II van het VLAREM een NEC-reductieprogramma moet opgesteld worden waarin wordt aangetoond welk luchtbeleid zal gevoerd worden om de NEC-reductiedoelstellingen vanaf 2010 te (blijven) respecteren; dat het Vlaamse luchtbeleidsplan 2030 invulling geeft aan deze verplichting tot het opstellen van een reductieprogramma en in die zin in maart 2019 aan de Europese Commissie werd gerapporteerd.
 - Dat het luchtplan 2030 een actieplan omvat voor alle sectoren die een relevante bijdrage hebben aan de luchtverontreiniging in Vlaanderen en dat dus ook voor de industriële activiteiten een actieplan is opgenomen.
 - Dat een verderzetting van het huidige reductiebeleid voor de industrie nodig is om de NEC-reductiedoelstellingen te realiseren en toch voldoende marge te behouden voor nieuwe investeringen; dat ook voor het bereiken van de gezondheids- en luchtkwaliteitsdoelstellingen en de doelstellingen voor ecosystemen (verzuring en vermisting) van het luchtplan een verdere reductie van de emissies van belang is.
 - Dat de kosteneffectieve aanpak uit het NEC-reductieprogramma van 2006 werd overgenomen in het luchtbeleidsplan 2030, bijgesteld op basis van de inflatie over de voorbije 15 jaar; dat voor de uitstoot van NO_x het kosteneffectieve criterium 8,6 euro/kg bedraagt.
 - Dat deze kosteneffectieve criteria gehanteerd worden als richtwaarden en dat geval per geval moet beoordeeld worden of maatregelen technisch en economisch haalbaar zijn.
 - Dat in 2014 een MER werd opgemaakt voor de hervergunning van een aantal installaties van BASF; dat de stoomkraker geen onderwerp uitmaakte van deze MER; dat deze MER wel een algemeen kadergedeelte omvatte waarin de globale impact van het bedrijf op de omgeving (alle individueel vergunde installaties op de site, inclusief de stoomkraker) wordt ingeschat; dat uit dit kadergedeelte bleek dat de impact van BASF op de luchtkwaliteit in de omgeving relevant is voor de pollutant NO_2 ; dat aldus onderzoek naar milderende maatregelen is aangewezen, dat er noch vanuit de NO_2 luchtkwaliteitsproblematiek in de regio, noch vanuit de beleidsmatige randvoorwaarde "NEC" onderzoek werd uitgevoerd naar milderende maatregelen bij de stoomkraker omdat deze geen onderwerp uitmaakte van de MER.
 - Dat de vergunning van de stoomkraker nog loopt tot begin 2026; dat het onduidelijk is of er nog technisch en economisch haalbaar reductiepotentieel aanwezig is.
 - Dat de uitstoot aan NO_x van BASF in 2018, 1445 ton bedroeg, wat een zeer relevant aandeel is van de totale uitstoot in Vlaanderen en meer specifiek van het havengebied Antwerpen; dat ca. de helft van deze uitstoot wordt veroorzaakt door de uitstoot van stookinstallaties van de stoomkraker;
 - Dat het momenteel niet duidelijk is of BASF voor de hervergunning van de stoomkraker nog een MER zal opmaken; dat het aldus niet duidelijk is of er op korte termijn onderzoek naar technisch-economische haalbare milderende maatregelen zal gebeuren;
- In verband met de toepasselijke emissiegrenswaarden kraakfornuizen is het advies:
- Tot op heden werden de kraakfornuizen beschouwd als "reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie", zoals beschreven in de RIE en hoofdstuk 5.43 van VLAREM II. Er werd bijgevolg voor wat betreft de emissies van de kraakfornuizen getoetst aan de algemene emissiegrenswaarden voor lucht van bijlage 4.4.2 van Vlarem II.
 - Aan de Europese Commissie werd in het verleden de vraag gesteld welk soort fornuizen beschouwd mogen worden als reactoren overeenkomstig artikel 28, punt e van de RIE.
 - Uit het antwoord van de commissie blijkt dat stookinstallaties die warmte genereren aan de buitenkant van de reactor en waarbij de producten of gassen van de producten in de reactor zelf niet interfereren met de verbrandingsgassen van de brandstof die wordt gebruikt voor de stookinstallatie, niet als chemische reactoren mogen beschouwd worden.
- Hierdoor zijn de emissiegrenswaarde van hoofdstuk 5.43 van VLAREM II en niet deze van bijlage 4.4.2 van toepassing.

Vlaams Energieagentschap (VEA)

- advies gevraagd op 1 april 2020;
- advies ontvangen op 9 april 2020;
- inhoud: De adviesvraag betreft een verzoek tot bijstelling van de milieuvorwaarden inzake industriële emissies, en is niet energie gerelateerd.

9. Advies Provinciale Omgevingsvergunningscommissie (POVC)

1. Horen van de partijen

- De heren J. de Hoog en D. Goffin worden gehoord namens de exploitant.
- De heer de Hoog toont een powerpoint presentatie. Hij stelt dat de aangepaste formulering van de voorwaarde op zich geen probleem vormt.
BASF is echter met klem gekant tegen de achterliggende reden om de huidige verwijzing naar de algemene grenswaarden te schrappen.
 - AGOP-M wil afstappen van de jarenlange visie dat ethyleenkraakovens als uitzondering op de voorwaarden voor stookinstallaties te beschouwen zijn en wil zo impliciet ook de voorwaarden van Vlarem II afd. 5.43 opleggen.
 - Ethyleenkraakovens zijn echter chemische reactoren, en die staan expliciet vermeld onder de uitzonderingen van de RIE en Vlarem II afd. 5.43: hieraan is al jaren geen wijziging gebeurd.
 - Zolang in de Europese regelgeving geen verduidelijkingen worden opgenomen over waarom een uitzondering al dan niet van toepassing is, dan wel dat men ze gewoon schrapt, blijft ze o.i. gelden.
 - Toepassing van bv. art. 5.43.3.25§3 zou leiden tot o.a. een nutteloze, periodieke meetverplichtingen voor stof (en SO_x) op een installatie met gasvormige, S-arme steunbrandstof.
 - Op basis van een arrest uit 2010 besluit AGOP-M dat de uitzondering ooit ENKEL zou gegeven zijn voor reactoren waarbij er DIRECT CONTACT is tussen rookgassen en procesgassen.
Het arrest gaat over een heel andere installatie in het VK: een energiecentrale (stookinstallatie).
Het hof doet geen concrete uitspraken over de grond van uitzonderingen; in de overwegingen wordt de EC wel vnl. geciteerd over de beïnvloeding van de verbrandingsemissies door het proces.
 - Studie uit 2013 i.o.v. de EC geeft o.a. aan dat kraakovens wel degelijk ook als uitzonderingen kunnen beschouwd worden o.b.v. DIRECT CAUSATION en stelt letterlijk dat er wel degelijk beïnvloeding is van de rookgasemissies door het proces, wat dus perfect past in bovenstaande visie.
 - De AGOP-M vraagt een standpunt van DG ENV van de EC over het uitzonderingsstatuut. DG ENV kan hierin o.i. echter geen bindende interpretaties of uitspraken doen.
In het overleg van AGOP met DG ENV kregen CEFIC of essenscia ook niet de kans om hun argumenten uitgebreid kenbaar te maken, dus evt. uitspraken zijn dan ook redelijk eenzijdig.
Er werden sinds 2010 (arrest) of 2013 (studie) geen aanpassingen of preciseringen aan de lijst met uitzonderingen in de RIE geïnitieerd, hoewel de EC daartoe allicht genoeg kans heeft gehad
 - De studie uit 2013 werd net opgesteld om de RIE evt. te amenderen: het evalueert deze uitzondering om ze evt. te schrappen (vnl. met het oog op NO_x-normen), maar hiermee werd door de EC o.i. sindsdien niets gedaan: de uitzondering bleef staan en is o.i. dus van kracht.
 - Wij onderstrepen trouwens dat de voorwaarden voor stookinstallaties niet beperkt blijven tot NO_x alleen.
 - Het is vreemd dat recentere evoluties in de Europese regelgeving, blijkbaar genegeerd worden:

- Procesfornuizen vallen onder de BREF LVOC (chemie), niet de BREF LCP (stookinstallaties)
- De BREF-definitie van procesfornuizen vermeldt naast direct contact ook warmtecontact doorheen een wand (typisch voor heel veel reactoren)
- Op vraag van de deskundige milieu verklaart de heer de Hoog dat er op zich geen probleem is met de voorgestelde voorwaarde op zich. Er stelt zich geen probleem omtrent de normering, maar wel omtrent de motivering. In het advies van de AGOP-M werd immers gesteld dat 5.43 moet toegepast worden en daar is het bedrijf niet mee eens, zoals hoger geargumenteed.
- De voorzitter merkt op dat de AGOP-M in haar advies nog 3 bijkomende bijzondere voorwaarden voorstelt.

De heer de Hoog stelt het volgende over de voorwaarde m.b.t. de studie i.v.m. NO_x-reductie:

- BASF voldeed volgens de eerdere evaluatie aan BBT en er werden in de bijstellingsaanvraag enkel herformuleringen van bijzondere voorwaarden gevraagd. Nu worden nieuwe voorwaarden toegevoegd die geen deel uitmaken van de initiële vraag tot bijstelling, hoewel alle instanties reeds hun zeg hebben gehad.
- Reeds gevoerd intern onderzoek wees er al in het verleden op dat de andere technieken niet haalbaar zijn (o.a. technische beperkingen; hoge kosten voor lage baten).

Wat betreft de voorgestelde voorwaarden voor gemiddelde uuremissies tijdens decoking verklaart de heer de Hoog dat BREF LVOC stelt dat er geen BBT-conclusies kunnen getrokken worden vanwege de beperkte dataset als gevolg van de moeilijkheid om representatieve metingen uit te voeren. Er zijn dan ook geen emissiegrenswaarden (EGW) voor decoking vastgesteld.

BASF stelt het opnemen van normen voor decoking in vraag, aangezien ook Vlarem III bevestigt dat er "geen EGW van toepassing zijn tijdens decoking" (art. 3.13.3.2.1; art. 1.1 ook niet van toepassing).

Is in dat geval Vlarem III art. 1.3 over bijzondere voorwaarde om "af te wijken van een EGW" dan wel van toepassing, aangezien er hier expliciet "géén EGW" is?

Stel dat deze visie alsnog fout is: een afwijkende EGW moet volgens art. 1.3 voldoen aan

- de BBT-GEN uit de Europese BBT-conclusies (er is voor decoking echter expliciet geen EGW)
- de normen uit Vlarem II (die volgens Vlarem III eigenlijk ook niet van toepassing zijn)
 - Normaal is de norm voor stof 20 mg/Nm³ en het is de minister die tot 50 mg/Nm³ kan toestaan.

Kan de deputatie dan de bestaande norm uit de lopende ministeriële afwijking wel heropnemen?

De heer de Hoog verklaart dat BASF begrijpt evenmin waarom plots een norm voor CO wordt voorgesteld. Er is volgens Europa geen EGW voor decoking.

Het AGOP-voorstel is duidelijk geïnspireerd door de algemene norm voor CO uit Vlarem II (die evenmin van toepassing is vanwege de bepaling in Vlarem III aangaande art. 1.1)

Het voorstel (100 mg/Nm³ vanaf 5 kg/u) is ook niet gebaseerd op reële data. De norm is in de praktijk niet haalbaar.

De algemene norm voor CO uit Vlarem II Bijlage 4.4.2 is ook enkel van toepassing bij "volledige oxidatieve verbrandingsprocessen, inclusief naverbranding": decoking valt daar niet onder (zoals ook in het verleden aangehaald bij de procedure tot ministeriële afwijking)

2. Omschrijving van de gevraagde bijstelling

- De omschrijving kan behouden blijven.
- AGOP-M vraagt om 3 bijkomende voorwaarden op te leggen, met name:
 - Binnen een termijn van 2 jaar laat BASF door een erkend deskundige lucht een rapport opstellen met daarin een onderzoek naar de technisch en economisch haalbare maatregelen voor de reductie van de NO_x emissies bij de stoomkraker. De in de BREF LVOC als BBT bepaalde NO_x-reducerende maatregelen worden hierbij afgetoetst. De studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid en de afdelingen GOP en EKG van het departement Omgeving.
 - De gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode; de

gemiddelde uuremissies worden per cyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder en getoetst aan een emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ (nat gas), vanaf 07/12/2021.

- De gemiddelde uuremissies voor CO tijdens decoking van de kraakovens bedraagt 100 mg/Nm³ (nat gas), bij een massastroom vanaf 5 kg/hr, vanaf 07/12/2021.

Bovenstaande voorwaarden zoals voorgesteld door de AGOP-M hebben betrekking op de GPBV-installatie, maar zijn niet gevraagd n.a.v. de evaluatie door de POVC.

3. Openbaar onderzoek - bezwaren

- Er werden geen bezwaren ingediend.
- De AGOP-M stelt in haar advies 3 bijkomende bijzondere voorwaarden voor. De POVC stelt voor tijdens de termijnverlenging een nieuw openbaar onderzoek te houden waarbij deze voorwaarden eveneens opgenomen worden.

4. Milieutechnische evaluatie

- Er werd geen advies ontvangen van het AZG.
- De VMM en het VEA onthouden zich van advies.
- Het CBS verleent een gunstig advies.
- De AGOP-M verleent een gunstig advies en behoudt haar standpunt van tijdens de tussentijdse GPBV-evaluatie tenzij het standpunt van de Europese Commissie wijzigt. Er werd nog geen inhoudelijk reactie hieromtrent van de Europese Commissie ontvangen. De AGOP-M vroeg subadvies aan de afdeling Energie, Klimaat en Groene Economie (EKG) inzake de toepasselijke emissiegrenswaarden van de kraakfornuizen. In haar subadvies verwijst de afdeling EKG naar het antwoord van de Europese Commissie en stelt dat de emissiegrenswaarden van hoofdstuk 5.43 van VLAREM II van toepassing zijn. De AGOP-M stelt volgende bijkomende bijzondere voorwaarde uit het subadvies van de afdeling EKG voor:

- Binnen een termijn van twee jaar na de bijstelling laat BASF Antwerpen door een erkend deskundige lucht een rapport opstellen met daarin een onderzoek naar de technisch en economisch haalbare maatregelen voor de reductie van de NO_x-emissies bij de Steamcracker. De in de BREF LVOC als BBT bepaalde NO_x-reducerende maatregelen worden hierbij afgetoetst. De studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid en de afdelingen GOP en EKG en ter informatie aan de afdeling Handhaving.

Tevens stelt de AGOP-M dat uit art. 3.13.3.2.2. van VLAREM III blijkt dat de concentratie van de geleide emissies van stof en CO naar de lucht dient te worden gemeten met een frequentie van eenmaal per jaar of, als decoking minder frequent is, per decoking. Dit wordt vanaf 7 december 2021 van toepassing op de installatie. VLAREM III en de BBT-conclusies verplichten dus wel de monitoring van stof en CO tijdens decoking, maar leggen geen emissiegrenswaarden op tijdens decoking. Gelet op de motivatie van de exploitant voor de gevraagde afwijkingen op titel II van het VLAREM in het ministerieel besluit OMV/2018086867/B stelt de AGOP-M voor volgende voorwaarde opnieuw op te nemen vanaf 07/12/2021:

- De gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode; de gemiddelde uuremissies worden per cyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder en getoetst aan een emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ (nat gas), vanaf 07/12/2021.

Ook voor CO is er een monitoringverplichting volgens BBT 20 van de BREF LVOC, maar geen emissiegrenswaarde. Volgende bijzondere voorwaarde wordt aanvullend voorgesteld:

- De gemiddelde uuremissies voor CO tijdens decoking van de kraakovens bedraagt 100 mg/Nm³ (nat gas), bij een massastroom vanaf 5 kg/hr, vanaf 07/12/2021.
 - De POVC wenst de vraag tot opleggen van extra voorwaarden voor de decoking van AGOP-M verder te onderzoeken waarbij rekening wordt gehouden met de argumentatie en de elementen die aangebracht werden door de exploitant. De POVC vraagt dat AGOP-M een aanvullend advies uitbrengt rekening houdend met de info aangeleverd door de exploitant tijdens het horen.
- De POVC vraagt om de beslissingstermijn met 60 dagen te verlengen.

- De formulering van de bijzondere voorwaarde m.b.t. de NO_x zal in termijnverlenging door de POVC worden beoordeeld.
- 5. Watertoets
 - Gelet op het feit dat de inrichting niet gelegen is in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied en gelet op het voorwerp van de aanvraag, de gegevens in het dossier en de uitgebrachte adviezen kan in alle redelijkheid worden geoordeeld dat in het kader van de omgevingsvergunning de watertoets voor de gevraagde activiteiten niet relevant is.
- 6. Voorstel van omschrijving van de gewijzigde milieuvoorwaarde(n)
Verder te bespreken na termijnverlenging
- c. Conclusie: termijnverlenging (administratieve lus). Het dossier dient opnieuw voor advies aan de POVC voorgelegd te worden.

10.Procedure in termijnverlenging

- Datum beslissing deputatie tot verlenging van de behandelingstermijn met 60 kalenderdagen: 17 september 2020
- Reden: toepassing administratieve lus (artikel 13 Omgevingsvergunningsdecreet)
 - Aan de AGOP-M zal opnieuw advies worden gevraagd waarbij er rekening gehouden wordt met de info aangeleverd tijdens het horen van de exploitant.
 - Het dossier dient opnieuw voor advies aan de POVC voorgelegd te worden.
 - Er is een nieuw openbaar onderzoek vereist.
- Datum melding termijnverlenging aan exploitant/aanvrager: 22 september 2020

11.Openbaar onderzoek in termijnverlenging

Overeenkomstig artikel 23 van het Omgevingsvergunningsdecreet werd een openbaar onderzoek georganiseerd te Antwerpen.

- a) resultaten: er werden geen bezwaren ingediend in het omgevingsloket.
- b) publieke informatievergadering: niet vereist, niet gehouden.

12.Advies in termijnverlenging

Schepencollege van Antwerpen

- advies ontvangen op 19 oktober 2020;
- inhoud: gunstig, gelet op volgende elementen:
- 1. Administratieve lus
 - a. Op het verzoek wordt een administratieve lus toegepast.
 - b. Het college verleende op 29 mei 2020 reeds een gunstig advies op het initiële verzoek tot bijstelling (zie bijlage). De provincie vraagt nu het college opnieuw om advies gelet op drie bijkomende voorwaarden, voorgesteld door AGOP-Milieu.
- 2. Toetsing van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening
 - a. Het opstarten van de administratieve lus gebeurt naar aanleiding van het advies van AGOP-M waarin 3 bijkomende bijzondere milieuvoorwaarden worden voorgesteld. Dit heeft geen betrekking op stedenbouwkundige aspecten waardoor de inhoudelijke bespreking zoals opgenomen in het besluit van het college van 29 mei 2020 behouden blijft. Er is geen bezwaar vanuit stedenbouwkundig oogpunt.
- 3. Toetsing van aanvaardbaarheid van de ingedeelde inrichtingen en activiteiten op het vlak van hinder en risico's voor de mens en het milieu
 - a. In kader van de lopende procedure voor de bijstelling van bijzondere milieuvoorwaarden van de steamcrackerinrichting van BASF verleende AGOP-Milieu een voorwaardelijk gunstig advies waarbij drie nieuwe bijzondere voorwaarden worden voorgesteld:
 - Binnen een termijn van 2 jaar laat BASF door een erkend deskundige lucht een rapport opstellen met daarin een onderzoek naar de technisch en economisch haalbare

- maatregelen voor de reductie van de NO_x emissies bij de stoomkraker. De in de BREF LVOC als BBT bepaalde NO_x-reducerende maatregelen worden hierbij afgetoetst. De studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid en de afdelingen GOP en EKG van het departement Omgeving;
- De gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode; de gemiddelde uuremissies worden per cyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder en getoetst aan een emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ (nat gas), vanaf 07/12/2021;
 - De gemiddelde uuremissies voor CO tijdens decoking van de kraakovens bedraagt 100 mg/Nm³ (nat gas), bij een massastroom vanaf 5 kg/hr, vanaf 07/12/2021.
- b. Het college verleende op 29 mei 2020 reeds een gunstig advies op het initiële verzoek tot bijstelling, zie bijlage.
 - c. De provincie vraagt nu het college opnieuw om advies gelet op de drie bijkomende voorwaarden.
 - d. De voorwaarde aangaande een onderzoek naar maatregelen voor de reductie van NO_x-emissies wordt door AGOP voorgesteld op voorzet van de afdeling EKG van het departement Omgeving. De stoomkraker is verantwoordelijk voor circa de helft van de totale NO_x-emissie van BASF. Volgens het IMJV 2019 stootte de stoomkraker circa 570 ton NO_x uit op een totale emissie van 1.283 ton.
 - e. Op de hoorzitting van de POVC gaf de exploitant aan dat in het verleden hiervoor reeds intern onderzoek werd uitgevoerd waaruit bleek dat bijkomende technieken niet haalbaar zijn. Gelet op het hoge aandeel in de totale BASF-uitstoot is onderzoek naar de technisch en economisch haalbare maatregelen door een erkend deskundige lucht evenwel aangewezen.
 - f. VLAREM III en de BBT-conclusies verplichten de monitoring van stof en CO tijdens decoking, maar leggen geen emissiegrenswaarden op tijdens decoking. De exploitant beschikt momenteel over een ministeriële afwijking waarin een emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ voor totaal stof werd opgenomen (nat gas, gemiddelde uuremissie). Deze emissiegrenswaarde zou vervallen wanneer VLAREM III (LVOC) in voege treedt waardoor de eerder verleende ministeriële afwijking op de emissiegrenswaarde voor stof zonder voorwerp wordt. Vandaar dat men voorstelt om de bijzondere voorwaarde uit de ministeriële afwijking als bijzondere milieuvoorwaarde op te nemen.
 - g. De exploitant gaf op de hoorzitting van de POVC aan dat men in vraag stelt of er wel een norm kan opgelegd worden aangezien er geen emissiegrenswaarden voor decoking in de BREF werden vastgesteld. Bovendien dient een afwijkende emissiegrenswaarde te voldoen aan VLAREM II waarin gesteld wordt dat de minister, en dus niet de deputatie, een norm tot 50 mg/Nm³ kan toestaan. De provincie vraagt aan AGOP, rekening houdend met de motivatie van BASF, om uit te klaren of de voorgestelde bijzondere voorwaarde wel kan opgenomen worden als bijzondere voorwaarde in deze procedure. Het college sluit zich aan bij het standpunt dat AGOP hierover zal innemen.
 - h. Ook voor CO is er een monitoringverplichting volgens BBT 20 van de BREF LVOC, maar geen emissiegrenswaarde. Vandaar het voorstel om een emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³ (nat gas), bij een massastroom vanaf 5 kg/hr, op te leggen.
 - i. De exploitant stelde op de hoorzitting van de POVC dat de voorgestelde emissiegrenswaarde niet gebaseerd is op reële data en in de praktijk niet haalbaar is. De algemene norm van VLAREM II, waarop deze norm geïnspireerd werd, is volgens de exploitant niet van toepassing omdat decoking niet beschouwd kan worden als een volledig oxidatief verbrandingsproces, inclusief naverbranding. AGOP dient uit te klaren of de voorgestelde bijzondere voorwaarde wel kan opgenomen worden als bijzondere voorwaarde in deze procedure. Het college sluit zich aan bij het standpunt dat AGOP hierover zal innemen, maar stelt wel voor dat, indien een norm zou kunnen worden opgelegd, de exploitant eerst een studie uitvoert naar technische en economische haalbaarheid van de voorgestelde norm.

Departement Omgeving - Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten - Milieu Antwerpen (AGOP-M)

- advies gevraagd op 22 september 2020;
 - advies ontvangen op 27 oktober 2020;
 - inhoud: laattijdig gunstig, gelet op volgende elementen:
1. Aan de AGOP-M werd opnieuw advies gevraagd in het kader van dit dossier, waarbij er rekening gehouden dient te worden met de info aangeleverd tijdens het horen van de exploitant op de zitting van de POVC.
 2. Reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie
 - a. Zoals toegelicht in de vorige adviezen is onze afdeling van mening dat de ethyleenkraakovens niet onder de uitzondering "5° reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie" vallen. De exploitant verwijst naar het arrest C-346/08 van 22 april 2010 en het standpunt van de Europese Commissie dat in het verleden aan onze afdeling bezorgd werd, waarbij het voornaamste argument het directe contact is tussen de rookgassen van de verbranding en de procesgassen. Zoals ook door de exploitant aangehaald heeft de Europese Commissie dit standpunt recentelijk bevestigd aan onze afdeling.
 - b. De exploitant verwijst naar een studie, zijnde "Assessment of the need for additional IED amendments, Specific contract No. 070307/ENV/2012/627812/C3", d.d. 19 juli 2013 en stelt dat de ethyleenkrakers op basis van de term "direct causation" wel begrepen kunnen worden onder de hogergenoemde uitzondering. De studie plaats een aantal bedenkingen bij het gebruik van de term "direct causation", o.a.:
 - p. 44: "Technical reports (e.g. ECN) have indicated that emissions from pyrolysis furnaces can meet current Directive limits with or without add-on controls. Therefore, it is not clear that the suggested inability of pyrolysis processes to meet the current Directive limits is sufficient justification to apply the "direct causation" definition and exempt such processes from the Directive. However, there are no data available concerning the performance of each pyrolysis furnace in the EU with respect to the current Directive limits applicable to combustion plants."
 - p. 44: "It is somewhat less straightforward to argue that a "direct causation" definition should apply to processes such as pyrolysis furnaces and steam reformers, in which the chemical reaction does not directly affect the composition of the exhaust gas from the combustion process. Regardless of whether the combustion process associated with the pyrolysis process or steam reforming process is "integral" to the chemical production process, the combustion process remains a conventional combustion process in which fuel is combusted and products of combustion are generated."
 - p. 45: "Ethylene steam cracker process, methanol production process, and other furnace/reformer processes may generate by-products from downstream processing equipment that may be burned in the furnace / reformer as "fuel gas." It has also been argued that this relationship between the furnace/reformer fuel combustion and downstream processes establishes an "integral" relationship between the combustion and chemical reaction processes. However, the use of fuel gas in these processes is not strictly necessary. Whether the heat was provided to the chemical reaction by combustion of fuel gas in the furnace or by combustion of conventional fuels (e.g. natural gas) in the furnace, the chemical reaction for which the heat is needed would still occur. Therefore, it is not clear that the generation and use of fuel gas in these processes should itself be a criterion for application of the "direct causation" definition."
 - p. 45: "Therefore application of the "direct causation" definition would result in the exemption of not only ethylene steam cracker pyrolysis furnaces but also exemption of a wide range of other processes in which heat is applied within a piece of equipment to drive a chemical reaction."
 - p. 50: "Therefore, if the objective is to distinguish the combustion process in a steam cracker furnace from the combustion process in a conventional natural gas-fired boiler, the operating temperature in a steam cracker furnace may be higher, and the fuel gas nitrogen content may be higher than the nitrogen content of natural gas. However, industry reports indicate that NO_x emissions from ethylene steam cracker pyrolysis

furnaces are controllable to within the limits of the LCP Directive either with or without application of De-NO_x control technology. Depending upon the specific process conditions the methods applicable to control NO_x emissions may be different from those that would be applied to conventional combustion processes. The fuel gas composition and the pyrolysis furnace operating temperature may both be affecting the composition of the flue gas from the steam cracker furnace and may be distinctions between steam cracker furnaces and conventional natural gas-fired boilers. However, this does not necessarily mean that NO_x emissions from steam cracker pyrolysis furnaces are not controllable to within the LCP directive standard for combustion plants. However, potential differences between the process characteristics of steam cracker pyrolysis furnaces and conventional natural gas-fired combustion processes related to the processes potential NO_x emissions profiles are not sufficient to support classification of ethylene steam cracker furnaces as "reactors used in the chemical industry." It is difficult to characterize the steam cracker furnace itself as a "chemical reactor" without making an explicit change to the definition in the Directive because no "chemical reaction" occurs in the steam cracker furnace equipment, except for combustion reactions. Nor is there any direct contact between the products of the chemical reaction (the vent gas containing the ethylene) and the flue gas from the steam cracker, or any direct relationship between the composition of the flue gas from the steam cracker furnace and the vent gas from the pyrolysis reaction. From the Task 2 Scope of Work description, the categorisation of a "reactor used in the chemical industry" depends on there being a direct relationship between and direct contact between the flue gas and the chemical reaction taking place, which is not the case for ethylene steam cracker pyrolysis furnaces".

De conclusie is dus niet zo rechtlijnig als voorgesteld in het POVC-verslag. De studie werd uitgevoerd door een extern bureau, in opdracht van DG ENV, maar werd bij weten van onze afdeling verder ook niet gebruikt of gevalideerd door de Europese Commissie. Onze afdeling blijft bij haar eerder ingenomen standpunt.

3. studie i.v.m. NO_x-reductie
 - a. Uit de evaluatie is gebleken dat de fornuizen kunnen voldoen aan de BBT-GEN van 200 mg/Nm³ NO_x, aan de emissiegrenswaarden van hoofdstuk 5.43 en aan de bijzondere voorwaarden. Een subadvies aan de Afdeling Energie, Klimaat en Groene economie werd pas gevraagd naar aanleiding van de discussie omtrent de chemische reactoren in de procedure tot bijstelling, na uitvoering van de tussentijdse evaluatie. De Afdeling Energie, Klimaat en Groene economie is van mening dat de reductie van NO_x-emissies bijkomend onderzocht dient te worden. Hoewel niet opgenomen in ons advies in het kader van de tussentijdse evaluatie, ziet onze afdeling geen argumenten om zich niet aan te sluiten bij het subadvies van de Afdeling Energie, Klimaat en Groene economie.
4. Normen tijdens decoking
 - a. In artikel 3.13.3.2.1 staat "Er zijn geen emissiegrenswaarden van toepassing tijdens decokingactiviteiten. Artikel 1.1 van dit besluit is niet van toepassing". Het betreft de omzetting van voetnoot 2 bij tabel 2.1 van de BBT-conclusies:

Tabel 2.1

BBT-GEN's voor emissie van NO_x en NH₃ naar lucht afkomstig van een kraakfornuis voor lagere olefinen

Parameter	BBT-GEN's ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ (daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode) (mg/Nm ³ , bij 3 vol-% O ₂)	
	Nieuw fornuis	Bestaand fornuis
NO _x	60-100	70-200
NH ₃	< 5-15 ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Wanneer de rookgassen van twee of meer fornuizen worden afgevoerd via dezelfde schoorsteen, is de BBT-GEN van toepassing op de gecombineerde afvoer via de schoorsteen.

⁽²⁾ De BBT-GEN's zijn niet van toepassing tijdens decokingactiviteiten.

⁽³⁾ Geen enkele BBT-GEN is van toepassing op CO. Als indicatie: het emissieniveau van CO zal over het algemeen 10-50 mg/Nm³ zijn, uitgedrukt als daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode.

⁽⁴⁾ De BBT-GEN is alleen van toepassing wanneer SCR of SNCR wordt gebruikt.

- b. De omzetting van deze voetnoot in het derde lid van artikel 3.13.3.2.1 betekent niet dat er geen emissiegrenswaarden opgelegd kunnen worden in de vergunning.
- c. De reden dat er geen BBT-GEN voor decoking opgenomen zijn in de BREF is dat de aangeleverde data tijdens het BREF-proces insufficiënt was, of moeilijk te interpreteren (geen uniforme monitoring,...), wat niet wil zeggen dat de emissies tijdens decoking niet relevant zijn. Het is net omdat ze als relevant ingeschat worden in de BREF dat er reductietechnieken opgelegd worden en dat de monitoring verplicht wordt.
- d. De exploitant haalt nog artikel 1.3 van titel III van het VLAREM aan. Doordat er geen BBT-GEN van toepassing zijn op decoking, zijn de artikelen 1.3 en 1.4 van VLAREM III niet relevant aangezien beide artikelen afhankelijk zijn van de aanwezigheid van een BBT-GEN.
- e. De exploitant vraagt zich af of de deputatie een stofnorm van 50 mg/Nm³ kan opleggen. De bepalingen van artikel 1.1 van titel III van het VLAREM zijn niet van toepassing, waardoor ook bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM waarnaar verwezen wordt niet van toepassing is. De argumentatie dat de 50 mg/Nm³ moet verleend worden in een individuele afwijking door de minister, zoals opgenomen in bijlage 4.4.2, komt dus te vervallen. De regeling omtrent individuele afwijkingsmogelijkheden zoals opgenomen in afdeling 1.2.2 van titel II van het VLAREM stelt dat de minister in bepaalde gevallen soepelere emissiegrenswaarden voor lucht kan toestaan op vraag van de exploitant. Een individuele afwijkingsmogelijkheid handelt echter steeds over versoepelingen. In dit geval gaat het om een verstrenging, zodat de individuele afwijkingsmogelijkheid niet aan de orde is. De deputatie kan in dit geval een stofnorm van 50 mg/Nm³ opleggen.
- f. Het omgevingsvergunningsdecreet stelt in artikel 72 "Met behoud van de toepassing van de algemene en sectorale milieuvorwaarden, verplichtingen en de toepassingsregels ervan, bepaald bij of krachtens het DABM, kan de bevoegde overheid de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit afhankelijk stellen van de naleving van bijzondere milieuvorwaarden" en in artikel 73 "In afwijking van het eerste lid, kan de bevoegde overheid volgens de criteria die door de Vlaamse Regering worden bepaald, strengere bijzondere milieuvorwaarden vaststellen dan die welke haalbaar zijn door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de beste beschikbare technieken vastgesteld worden."
- g. De Richtlijn Industriële Emissies stelt:
 - "Artikel 11 Algemene beginselen van de fundamentele verplichtingen van de exploitant
 De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de installaties worden geëxploiteerd overeenkomstig de volgende beginselen:
 - alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen;
 - de beste beschikbare technieken worden toegepast;
 - er wordt geen significante verontreiniging veroorzaakt;"
 - "Artikel 14 Vergunningsvoorwaarden

De lidstaten zorgen ervoor dat de vergunning alle maatregelen omvat die ter vervulling van de voorwaarden van de artikelen 11 en 18 nodig zijn.

Die maatregelen behelzen ten minste de volgende elementen:

- a) emissiegrenswaarden voor de verontreinigende stoffen van bijlage II en voor andere verontreinigende stoffen die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen, gelet op hun aard en hun potentieel voor overdracht van verontreiniging tussen milieucompartimenten;
 - 6. Indien op een activiteit of op een type productieproces in een installatie geen BBT-conclusies van toepassing zijn of indien die conclusies niet alle mogelijke milieueffecten van de activiteit of het proces behandelen, stelt de bevoegde autoriteit, na voorafgaande raadpleging van de exploitant, op basis van de beste beschikbare technieken die zij voor de betrokken activiteiten of processen heeft bepaald, de vergunningsvoorwaarden vast, met bijzondere aandacht voor de criteria van bijlage III."
 - "Artikel 18 Milieukwaliteitsnormen
Indien met het oog op een milieukwaliteitsnorm strengere voorwaarden moeten gelden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, moeten in de vergunning extra voorwaarden worden gesteld, onverminderd andere maatregelen die getroffen kunnen worden om aan de milieukwaliteitsnormen te voldoen."
 - h. De bepalingen werden omgezet in de artikelen 2.1.1. van VLAREM III, 3.3.0.2.7 van VLAREM II, 1.9.4 van VLAREM III en 3.3.0.3.3 van VLAREM II.
 - i. Stof is opgenomen in bijlage II van de RIE en is een relevante parameter tijdens decoking. De Antwerpse haven betreft bovendien een hotspotzone voor wat betreft fijn stof. Om een voldoende hoge bescherming van het leefmilieu te garanderen is onze afdeling van mening dat een stofnorm verankerd dient te blijven in de vergunning.
 - j. Met betrekking tot onze vorige reactie dienen we nog recht te zetten dat artikel 3.13.3.2.2 stelt dat de concentratie van de geleide emissies van stof en CO naar de lucht wordt gemeten met een frequentie van eenmaal per jaar of, als decoking minder frequent is, per decoking. De berekeningswijze, zoals opgenomen in de ministeriële afwijking die komt te vervallen op 07/12/2021, wenst onze afdeling niet langer over te nemen in het voorstel. Het ontbreken van meetgegevens is namelijk de voornaamste reden dat er in de huidige BREF LVOC geen BAT-AEPL opgenomen zijn voor decoking. In de BREF wordt onder hoofdstuk 14 "Concluding remarks and recommendations for future work" het volgende aangegeven:
"Related to the production of lower olefins:
 - a. to collect information on the performance of dry cyclones during decoking, also to allow comparisons with wet scrubbing;
 - b. to collect more and better data on dust emissions from the decoking of lower olefin crackers, as a BAT-AEPL for dust emissions from lower olefin crackers during decoking was not set due to insufficient data in terms of quality and quantity".
 - k. Om deze redenen werd in artikel 3.13.3.2.2 opgenomen dat stof- en CO-emissies gemeten dienen te worden. De voorgestelde bijstelling wijzigt, als volgt:
Het gemiddelde milieuprestatieniveau voor totaal stof (uuremissie) tijdens decoking van de kraakfornuizen bedraagt 50 mg/Nm³ (nat gas) vanaf 07/12/2021. De gemiddelde uuremissies worden per decokingcyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder.
 - l. Wat de norm voor CO tijdens decoking betreft wenst onze afdeling haar mening te herzien op basis van de aangeleverde info. De algemene emissiegrenswaarde is niet van toepassing op decoking aangezien dit geen volledig oxidatief verbrandingsproces betreft. CO is tijdens decoking afkomstig uit te kraakbuizen en is geen verbrandingsparameter.
5. Onze afdeling stelt volgende bijstelling voor van de milieuvoorwaarden:
- a. Het wijzigen van volgende bijzondere voorwaarde:
 - Aanvullend op de algemene emissiegrenswaarden vermeld in de VLAREM-voorwaarde V05 dienen de emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x te voldoen een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven

12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm^3 en dit gemeten bij een normale werking van de installatie.

door:

- De emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x dienen te voldoen een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm^3 , de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm^3 en dit gemeten bij een normale werking van de installatie.

Het schrappen van deze bijzondere voorwaarde vanaf 17/08/2021;

- b. Binnen een termijn van twee jaar na de bijstelling laat BASF Antwerpen door een erkend deskundige lucht een rapport opstellen met daarin een onderzoek naar de technisch en economisch haalbare maatregelen voor de reductie van de NO_x -emissies bij de Steamcracker. De in de BREF LVOC als BBT bepaalde NO_x -reducerende maatregelen worden hierbij afgetoetst. De studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid en de afdelingen GOP en EKG en ter informatie aan de afdeling Handhaving;
- c. Het gemiddelde milieuprestatieniveau voor totaal stof (uuremissie) tijdens decoking van de kraakfornuizen bedraagt 50 mg/Nm^3 (nat gas) vanaf 07/12/2021. De gemiddelde uuremissies worden per decokingcyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder.

13. Advies POVC in termijnverlenging

1. Horen van de partijen

- De heren J. de Hoog en D. Goffin worden gehoord namens de exploitant.
- De heer de Hoog toont een powerpoint presentatie als reactie op het advies van de AGOP-M:
 - Algemeen:
 - De meerwaarde van de termijnverlenging is onduidelijk.
 - De AGOP wijzigde ondertussen opnieuw haar advies met weer een andere visie op meting of berekening van stof bij decoking.
 - BASF heeft bedenkingen bij de adviesverlening: enkel Stad Antwerpen en de AGOP gaven advies, andere instanties mengen zich niet. Stad Antwerpen sluit zich bovendien op 19 oktober 2020 al aan bij het advies van de AGOP, nog voor het ingediend werd op 27 oktober 2020.
 - Bijgestelde voorwaarde (1): emissiegrenswaarden NO_x :
 - BASF blijft bij haar eerdere standpunt: de aangepaste formulering vormt op zich geen probleem, maar BASF blijft met klem gekant tegen de achterliggende reden om de huidige verwijzing naar de algemene grenswaarden te schrappen
 - De AGOP-M wil plots afstappen van de jarenlange visie dat ethyleenkraakovens als uitzondering op de voorwaarden voor stookinstallaties te beschouwen zijn en wil zo impliciet ook de voorwaarden van Vlare II afd. 5.43 opleggen.
 - Ethyleenkraakovens zijn echter chemische reactoren, en die staan expliciet vermeld onder de uitzonderingen van de RIE en Vlare II afd. 5.43: hieraan is al jaren geen wijziging gebeurd.
 - Toepassing van bv. art. 5.43.3.25§3 van Vlare II zou leiden tot o.a. een nutteloze, periodieke meetverplichtingen voor stof (en SO_x) op een installatie met gasvormige, S-arme steunbrandstof.
 - Zolang in de Europese regelgeving geen verduidelijkingen worden opgenomen over waarom een uitzondering al dan niet van toepassing is, dan wel dat men ze gewoon schrapt, blijft ze o.i. gelden.
 - Op basis van een arrest uit 2010 besluit de AGOP-M dat de uitzondering ooit enkel zou gegeven zijn voor reactoren waarbij er direct contact is tussen rookgassen en procesgassen.
 - Het arrest gaat over een heel andere installatie in het VK: een kolencentrale nabij een aluminiumfabriek (stookinstallatie voor energieproductie).

- Het hof doet géén uitspraken over de grond van uitzonderingen; in de overwegingen wordt de EC wel vnl. geciteerd over de beïnvloeding van de verbrandingsemissies door het proces.
- Een studie uit 2013 i.o.v. de EC geeft o.a. aan dat kraakovens wel degelijk ook als uitzonderingen kunnen beschouwd worden o.b.v. direct causation en stelt letterlijk dat er wel degelijk beïnvloeding is van de rookgasemissies door het proces, wat dus perfect past in bovenstaande visie.
 - De AGOP-M geeft in haar laatste advies zelf aan dat de Europese Commissie de studie uit 2013 niet gebruikt of gevalideerd heeft.
 - Er werden sinds 2010 (arrest) of 2013 (studie) inderdaad geen aanpassingen of preciseringen aan de uitzonderingen in de RIE geïnitieerd, hoewel de EC daartoe allicht genoeg kans heeft gehad.
 - De studie uit 2013 werd net opgesteld om de RIE evt. te amenderen: het evalueert deze uitzondering om ze evt. te schrappen (vnl. met het oog op NO_x-normen), maar hiermee werd door de EC o.i. sindsdien niets gedaan: de uitzondering bleef staan en is o.i. dus van kracht.
 - Wij onderstrepen trouwens dat de vwd. voor stookinstallaties niet beperkt blijven tot NO_x alleen.
- De AGOP-M vroeg een standpunt van DG ENV van de EC over het uitzonderingsstatuut.
 - DG ENV kan hierin echter geen bindende interpretaties of uitspraken doen.
 - In het overleg van de AGOP met DG ENV kregen CEFIC of Essenscia ook niet de kans om hun argumenten uitgebreid kenbaar te maken, dus evt. uitspraken zijn dan ook redelijk eenzijdig.
- Het is vreemd dat recentere evoluties in de Europese regelgeving, blijkbaar genegeerd worden.
 - Procesfornuizen vallen onder de BREF LVOC (chemie), niet de BREF LCP (stookinstallaties).
 - De BREF-definitie van procesfornuizen vermeldt naast direct contact ook warmtecontact doorheen een wand (typisch voor heel veel reactoren).
- De gewijzigde visie van de AGOP-M komt ook in dossiers van andere exploitanten voor, waarin het argument van de AGOP-M rond chemische reactoren niet altijd gevolgd wordt.
- Nieuwe bijzondere voorwaarde (2): studie NO_x-reductie
 - Bij de voorafgaande evaluatie werd geen bijkomende studie voorgesteld of door de POVC nodig geacht.
 - BASF past de gevraagde technieken toe en kan de opgelegde normen naleven. Reeds gevoerd onderzoek in het verleden wees er al op dat de andere technieken niet haalbaar zijn (o.a. technische beperkingen; hoge kosten voor lage baten).
- Nieuwe bijzondere voorwaarde (3): emissies bij decoking
 - De AGOP-M volgt ondertussen het standpunt van BASF m.b.t. CO, maar wijzigt dus opnieuw haar visie rond stof.
 - De BREF LVOC concludeert dat het geen EGW voor decoking kan opleggen door beperkte datasets (geen representatieve metingen) en stuurt aan op bijkomende datacollectie, maar er worden wél BBT-conclusies getrokken die BASF ook naleeft (o.a. toepassing van cyclonen).
 - Vlarem III bevestigt wel dat er geen EGW gelden voor decoking.
 - De AGOP-M stelt dat haar advies een "verstrenging" betreft volgens art. 72 van het OV-Decreet en art. 11 en 18 van de RIE, maar:
 - een expliciete sect. vwd. met "geen EGW" is iets anders dan een ontbrekende EGW;
 - is aangetoond hoe het voorstel zich verhoudt tot BBT en zo leidt tot hogere bescherming?
 - De AGOP-M verwijst naar art. 14.6 van de RIE dat invulling geeft aan art. 11 en 18 van de RIE, maar voldoet het advies van de AGOP-M hier wel aan?
 - Indien op een activiteit of op een type productieproces in een installatie geen BBT-conclusies van toepassing zijn of indien conclusies niet alle mogelijke

milieuactiviteiten van het proces behandelen, stelt de bevoegde autoriteit, na voorafgaande raadpleging van de exploitant, op basis van best beschikbare technieken die zij voor de betrokken activiteiten of processen heeft bepaald, de vergunningsvoorwaarden vast, met bijzondere aandacht voor de criteria van bijlage III.

- Representatieve stofmetingen van decokingemissies volgens LUC-methodes blijken tot op heden niet haalbaar. BASF heeft daarom een alternatieve rekenmethode om de stofemissies tijdens decoking te kwantificeren. Deze methode is goedgekeurd in het ministerieel besluit OMV/2018086867/B. Hierin wordt inderdaad ook gevraagd om de gemiddelde emissies voor totaal stof tijdens decoking te bepalen per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode.
 - De BREF LVOC en Vlarem III spreken van metingen met een frequentie van eenmaal per jaar (of per decoking als deze minder dan eenmaal per jaar plaats vinden), dus niet per oven en niet per decokingcyclus.
 - Zonder representatieve methode wordt de zin van metingen in vraag gesteld (laat staan dat dit ook nog eens per oven en per cyclus zou moeten) en dus doet BASF beroep op de alternatieve bepalingmethode. BASF stelt daarom voor, deels in lijn met het voorlaatste AGOP-advies:
"De gemiddelde emissies voor totaal stof (nat) tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus en per kraakoven volgens de berekeningsmethode van BASF als alternatief voor de standaard meetmethode, en deze worden bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder."
 - De voorzitter vermeldt dat in de discussie tussen het bedrijf en AGOP-M m.b.t. de ethyleenkraakovens (en of ze al dan niet beschouwd kunnen worden als chemische reactoren) beide partijen hun standpunt behouden. De evaluatie dient om de vergunning te toetsen aan de BBT conclusies, waarbij wordt nagegaan of bijstelling van de vergunningsvoorwaarden vereist is. Over de emissiegrenswaarde van de NO_x is er geen discussie. De voorwaarde m.b.t. de NO_x-emissiegrenswaarden kan worden bijgesteld zoals gevraagd door de POVC. Hiermee is de discussie tussen AGOP-M en het bedrijf of de ethyleenkraakovens te beschouwen zijn als stookinstallaties of chemische reactoren niet van de baan.
 - De heer De Hoog en de heer Goffin verduidelijken waarom stofmetingen tijdens decoking niet evident zijn:
 - De cyclus vindt plaats in zeer natte omstandigheden waardoor metingen uiterst moeilijk zijn.
 - Om de gevraagde metingen uit te voeren dient er continu iemand aanwezig te zijn gedurende de volledige cyclus.
 - Een cyclus kan 24 tot 48 u duren. Het verloop van decoking is zeer variabel. Het is moeilijk om representatieve metingen uit te voeren.
 - De kostprijs van een meting bedraagt > 40.000 euro (voor een resultaat waarover heel veel twijfel bestaat).
- Gelet op de onzekerheid van de resultaten, is BASF van oordeel dat het zinvoller is om de berekeningsmethode verder te zetten. Wanneer er evenwel nieuwe meetmethoden worden ontwikkeld om de emissies te bepalen, is BASF zeker bereid om deze uit te testen.
- De AGOP-M is van oordeel dat er bijkomende meetgegevens verzameld moeten worden om na te gaan of de berekeningen overeenkomen met de metingen. Om die reden werd de berekeningswijze zoals opgenomen in de ministeriële afwijking geschrapt uit de voorwaarde. Indien de exploitant alsnog verder wenst te gaan met berekeningen, kan hiervoor een afwijking worden gevraagd bij deputatie.
 - De heer De Hoog vraagt om deze afwijking binnen deze procedure toe te staan.
 - De voorzitter bevestigt dat dit mogelijk is.
 - Op vraag van de voorzitter bevestigt de heer De Hoog dat het geen probleem is om eenmaal per jaar een meting uit te voeren. Het is echter de vraag of de resultaten van de meting bruikbaar zijn.
 - De voorzitter geeft aan dat de bruikbaarheid van een meting pas nadien kan worden vastgesteld.

2. Omschrijving van de gevraagde bijstelling

- Zie POVC-advies d.d. 1 september 2020.
- De AGOP-M vroeg in haar advies vóór termijnverlenging om 3 bijkomende voorwaarden op te leggen, met name:
 - Binnen een termijn van 2 jaar laat BASF door een erkend deskundige lucht een rapport opstellen met daarin een onderzoek naar de technisch en economisch haalbare maatregelen voor de reductie van de NO_x emissies bij de stoomkraker. De in de BREF LVOC als BBT bepaalde NO_x-reducerende maatregelen worden hierbij afgetoetst. De studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid en de afdelingen GOP en EKG van het departement Omgeving.
 - De gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode; de gemiddelde uuremissies worden per cyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder en getoetst aan een emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ (nat gas), vanaf 07/12/2021.
 - De gemiddelde uuremissies voor CO tijdens decoking van de kraakovens bedraagt 100 mg/Nm³ (nat gas), bij een massastroom vanaf 5 kg/hr, vanaf 07/12/2021.
 - De POVC stelde in haar advies vóór termijnverlenging dat bovenstaande voorwaarden zoals voorgesteld door de AGOP-M betrekking hebben op de GPBV-installatie, maar niet zijn gevraagd n.a.v. de evaluatie. De POVC stelde voor tijdens de termijnverlenging een nieuw openbaar onderzoek te houden waarbij deze voorwaarden eveneens opgenomen worden. De deputatie heeft dit advies gevolgd.
- Op aangeven van de exploitant wordt de datum in de voorwaarde m.b.t. de emissiegrenswaarden van NO_x aangepast van 17/08/2021 naar 7/12/2021 (de datum van het in werking treden van de BREF LVOC). Het gaat om een materiële fout in het advies van de AGOP-M.
- Voor het overige kan de omschrijving worden behouden.

3. Openbaar onderzoek - bezwaren

- Zie POVC-advies d.d. 1 september 2020.
- Een nieuw openbaar onderzoek werd op 1 oktober gestart. Er werden geen bezwaren ingediend via het omgevingsloket.

4. Milieutechnische evaluatie

- Zie POVC-advies d.d. 1 september 2020.
- De AGOP-M bracht in termijnverlenging een nieuw advies uit rekening houdend met de bijkomende info die werd aangeleverd tijdens het horen op de POVC van 1 september 2020. In het advies worden volgende elementen aangehaald:
 - Reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie
 - Zoals toegelicht in de vorige adviezen is onze afdeling van mening dat de ethyleenkraakovens niet onder de uitzondering "5° reactoren die worden gebruikt in de chemische industrie" vallen.
 - Voor de verdere bespreking van dit punt verwijst de POVC naar het advies van de AGOP-M.
 - Deze kwestie dient niet verder uitgeklaard te worden i.k.v. voorliggende procedure van bijstelling. De evaluatie dient om de vergunning te toetsen aan de BBT conclusies, waarbij wordt nagegaan of bijstelling van de vergunningsvoorwaarden vereist is. De evaluatie is gebeurd. Naar aanleiding van deze evaluatie werd deze voorliggende procedure tot bijstelling van de voorwaarden op vraag van de POVC gestart. De POVC stelt voor om de voorwaarde m.b.t. de emissiegrenswaarden voor NO_x bij te stellen zoals geformuleerd in het voorwerp van het verzoek.
 - Studie i.v.m. NO_x-reductie
 - Uit de evaluatie is gebleken dat de fornuizen kunnen voldoen aan de BBT-GEN van 200 mg/Nm³ NO_x, aan de emissiegrenswaarden van hoofdstuk 5.43 en aan de bijzondere voorwaarden. De AEKG is van mening dat de reductie van NO_x-emissies bijkomend onderzocht dient te worden. Hoewel niet opgenomen in ons advies in het

kader van de tussentijdse evaluatie, ziet onze afdeling geen argumenten om zich niet aan te sluiten bij het subadvies van de AEKG.

→ De POVC stelt voor om de voorwaarde m.b.t. de studie voor de reductie van NO_x-emissies niet op te leggen. Uit de evaluatie is gebleken dat de fornuizen kunnen voldoen aan de emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ NO_x.

- Normen tijdens decoking voor stof

- Stof is opgenomen in bijlage II van de RIE en is een relevante parameter tijdens decoking. De Antwerpse haven betreft bovendien een hotspotzone voor wat betreft fijn stof. Om een voldoende hoge bescherming van het leefmilieu te garanderen is onze afdeling van mening dat een stofnorm verankerd dient te blijven in de vergunning.
- Met betrekking tot onze vorige reactie dienen we nog recht te zetten dat artikel 3.13.3.2.2 stelt dat de concentratie van de geleide emissies van stof en CO naar de lucht wordt gemeten met een frequentie van eenmaal per jaar of, als decoking minder frequent is, per decoking. De berekeningswijze, zoals opgenomen in de ministeriële afwijking die komt te vervallen op 7 december 2021, wenst onze afdeling niet langer over te nemen in het voorstel. Het ontbreken van meetgegevens is namelijk de voornaamste reden dat er in de huidige BREF LVOC geen BAT-AEPL opgenomen zijn voor decoking. Om deze redenen werd in artikel 3.13.3.2.2 opgenomen dat stof- en CO-emissies gemeten dienen te worden. De voorgestelde bijstelling wijzigt, als volgt:

"Het gemiddelde milieuprestatieniveau voor totaal stof (uuremissie) tijdens decoking van de kraakfornuizen bedraagt 50 mg/Nm³ (nat gas) vanaf 07/12/2021. De gemiddelde uuremissies worden per decokingcyclus en per oven bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder."

→ De POVC sluit zich deels aan bij het voorstel van de AGOP-M. De POVC volgt de AGOP-M, in die zin dat er meetgegevens nodig zijn om na te gaan of de gebruikte berekeningsmethode overeenkomt met de realiteit en om de bruikbaarheid van een meting te bepalen. Zoals opgemerkt door de exploitant dienen de metingen eenmaal per jaar te gebeuren en niet per oven en per cyclus (zoals voorgesteld door de AGOP-M). Om de meetgegevens te kunnen evalueren, stelt de POVC voor om gedurende een periode van 3 jaar jaarlijks een meting te laten uitvoeren. De POVC stelt voor om geen emissiegrenswaarde op te leggen, in afwachting van de meetgegevens. De ministeriële afwijking die reeds werd toegestaan, kan volgens de POVC mee worden opgenomen in voorliggende bijstelling van milieuvoorwaarden. Gelet op het bovenstaande, kan de voorwaarde als volgt worden opgelegd:

"De gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode. Daarnaast worden vanaf 7 december 2021 de gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking eenmaal per jaar gemeten, gedurende een periode van 3 jaar. De resultaten van de berekeningen van de gemiddelde uuremissies per cyclus en per oven en de jaarlijkse meting (vanaf 7 december 2021 gedurende 3 jaar) worden bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder."

De exploitant bezorgt na de laatste meting een overzicht van de resultaten van de metingen en de berekeningen aan de vergunningverlenende overheid (per mail naar dossiers.omgevingsvergunningen@provincieantwerpen.be) die deze ter evaluatie overmaakt aan de Afdeling GOP – M en ter informatie aan Afdeling Handhaving."

- Normen tijdens decoking voor CO

- Wat de norm voor CO tijdens decoking betreft wenst onze afdeling haar mening te herzien op basis van de aangeleverde info. De algemene emissiegrenswaarde is niet van toepassing op decoking aangezien dit geen volledig oxidatief verbrandingsproces betreft. CO is tijdens decoking afkomstig uit te kraakbuizen en is geen verbrandingsparameter.

- De POVC sluit zich aan bij het standpunt van de AGOP-M. Er dient geen bijkomende voorwaarde m.b.t. CO worden opgelegd.
- Het CBS verleent een gunstig advies met volgende standpunten:
 - Het CBS behoudt haar voorwaardelijk gunstig advies d.d. 15 mei 2020 op de initiële bijstellingen.
 - Voor de 3 nieuwe bijkomende voorwaarden, zoals voorgesteld door de AGOP-M, sluit het CBS zich aan bij het standpunt van de AGOP-M. Het CBS stelt wel een bijkomende voorwaarde voor, indien de norm zou kunnen opgelegd worden voor CO.
 - De POVC is van oordeel dat er geen bijkomende norm voor CO moet worden opgelegd (zie ook bespreking advies AGOP-M).
 - De POVC stelt voor om de vergunningsvoorwaarden bij te stellen zoals hierboven omschreven.
5. Watertoets
- Zie POVC-advies d.d. 1 september 2020.
6. Voorstel van omschrijving van de gewijzigde milieuvoorwaarde(n)
- Volgende bijzondere voorwaarde wordt gewijzigd:
 - "Aanvullend op de algemene emissiegrenswaarden vermeld in de Vlareem-voorwaarde V05 dienen de emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ en dit gemeten bij een normale werking van de installatie."
- door:
- "De emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x dienen te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ en dit gemeten bij een normale werking van de installatie."
- Deze bijzondere voorwaarde wordt geschrapt vanaf 7 december 2021.
- Volgende voorwaarde wordt bijkomend opgelegd:
 - De gemiddelde uremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode. Daarnaast worden vanaf 7 december 2021 de gemiddelde uremissies voor totaal stof tijdens decoking eenmaal per jaar gemeten, gedurende een periode van 3 jaar. De resultaten van de berekeningen van de gemiddelde uremissies per cyclus en per oven en de jaarlijkse meting (vanaf 7 december 2021 gedurende 3 jaar) worden bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder. De exploitant bezorgt na de laatste meting een overzicht van de resultaten van de metingen en de berekeningen aan de vergunningverlenende overheid (per mail naar dossiers.omgevingsvergunningen@provincieantwerpen.be) die deze ter evaluatie overmaakt aan de Afdeling GOP – M en ter informatie aan Afdeling Handhaving.

c. Conclusie: gunstig.

10. Beoordeling

De beoordeling zoals opgenomen in het advies van de POVC wordt bijgetreden.

Voor de toetsing van de aanvraag aan de kenmerken van het watersysteem, en aan de doelstellingen en beginselen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, wordt verwezen naar de beoordeling in het advies van de POVC.

Er kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde bijstelling, mits de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden worden nageleefd, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

B E S L U I T

ARTIKEL 1 - Voorwerp

Ingevolge het verzoek van de Provinciale Omgevingsvergunningscommissie Antwerpen worden de milieuvorwaarden voor de exploitatie door nv BASF Antwerpen van een steamcracker horende bij een chemisch bedrijf (inrichtingsnummer omgevingsloket 20200218-0078), gelegen te 2040 Antwerpen, Scheldelaan 600, bijgesteld:

- volgende bijzondere voorwaarde wordt gewijzigd:
 - "Aanvullend op de algemene emissiegrenswaarden vermeld in de Vlareem-voorwaarde V05 dienen de emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ en dit gemeten bij een normale werking van de installatie."

door:

"De emissies afkomstig van de kraakovens 1 t/m 11 voor de parameter NO_x dienen te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³, de emissies van de kraakoven 12 dienen voor de parameter NO_x te voldoen aan een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ en dit gemeten bij een normale werking van de installatie."

Deze bijzondere voorwaarde wordt geschrapt vanaf 7 december 2021.

- volgende voorwaarde wordt bijkomend opgelegd:
 - De gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking worden bepaald per ontkolingscyclus, per kraakoven, volgens de voorgestelde berekeningsmethode. Daarnaast worden vanaf 7 december 2021 de gemiddelde uuremissies voor totaal stof tijdens decoking eenmaal per jaar gemeten, gedurende een periode van 3 jaar. De resultaten van de berekeningen van de gemiddelde uuremissies per cyclus en per oven en de jaarlijkse meting (vanaf 7 december 2021 gedurende 3 jaar) worden bijgehouden in een register dat ter inzage ligt van de toezichthouder. De exploitant bezorgt na de laatste meting een overzicht van de resultaten van de metingen en de berekeningen aan de vergunningverlenende overheid (per mail naar dossiers.omgevingsvergunningen@provincieantwerpen.be) die deze ter evaluatie overmaakt aan de Afdeling GOP – M en ter informatie aan Afdeling Handhaving.

ARTIKEL 2

- §1. Voor elke verandering van de vergunde inrichting gelden de bepalingen van artikel 6 van het Omgevingsvergunningsdecreet.
- §2. Elke overdracht die betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit moet vooraf worden gemeld aan de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig de bepalingen van artikel 97 van het Besluit omgevingsvergunning.
- §3. Een hernieuwing van een omgevingsvergunning die of van een gedeelte ervan dat voor bepaalde duur is verleend, moet worden aangevraagd overeenkomstig artikel 70 van het Omgevingsvergunningsdecreet uiterlijk tussen de 24 en 12 maanden vóór het verstrijken van de vergunningstermijn van de lopende vergunning.

ARTIKEL 3

Inzake de mogelijkheid en modaliteiten om beroep in te dienen tegen voorgaand besluit wordt uitdrukkelijk verwezen naar de artikelen 90 e.v. van het Omgevingsvergunningsdecreet en de artikelen 108 en 109 van het Omgevingsvergunningsbesluit.

Ter informatie en onder voorbehoud van alle rechten wordt het volgende meegedeeld: de Vlaamse Regering is bevoegd in laatste administratieve aanleg voor beroepen tegen uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissingen van de deputatie in eerste administratieve aanleg (adres: Vlaamse minister van Leefmilieu, Graaf de Ferraris-gebouw, Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 Brussel).

Artikel 54 van het Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld dient te worden binnen een termijn van dertig dagen die ingaat:

- 1° de dag na de datum van de betekening van de bestreden beslissing voor die personen of instanties aan wie de beslissing betekend wordt;
- 2° de dag na het verstrijken van de beslissingstermijn als de omgevingsvergunning in eerste administratieve aanleg stilzwijgend geweigerd wordt;
- 3° de dag na de eerste dag van de aanplakking van de bestreden beslissing in de overige gevallen.

Artikel 56 van het Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending dient te worden ingediend bij de bevoegde overheid en dat wie het beroep instelt, op straffe van onontvankelijkheid gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift bezorgt aan:

- 1° de vergunningsaanvrager behalve als hij zelf het beroep instelt;
- 2° de deputatie als die in eerste administratieve aanleg de beslissing heeft genomen;
- 3° het college van burgemeester en schepenen behalve als die zelf het beroep instelt.

Artikel 109 van het Omgevingsvergunningsbesluit vermeldt over de vormvoorschriften van het beroepschrift het volgende:

Art. 109 Het beroepschrift bevat op straffe van onontvankelijkheid:

- 1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de beroepsindiener;
- 2° de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed, de inrichting of exploitatie die het voorwerp uitmaakt van die beslissing;
- 3° als het beroep wordt ingesteld door een lid van het betrokken publiek:
 - a) een omschrijving van de gevolgen die hij ingevolge de bestreden beslissing ondervindt of waarschijnlijk ondervindt;
 - b) het belang dat hij heeft bij de besluitvorming over de bijstelling van de vergunningsvoorwaarden;
- 4° de redenen waarom het beroep wordt ingesteld;
- 5° voorkomend geval, het verzoek om door de bevoegde omgevingsvergunningscommissie gehoord te worden.

Het beroepsdossier bevat de volgende bewijsstukken:

- 1° in voorkomend geval, een bewijs van betaling van de dossiertaks;
- 2° de overtuigingsstukken die de beroepsindiener nodig acht;
- 3° in voorkomend geval, een inventaris van de overtuigingsstukken, vermeld in punt 2.

Als de bewijsstukken, vermeld in het tweede lid, ontbreken, kan hieraan verholpen worden overeenkomstig artikel 57, tweede lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet.

Het bevoegde bestuur kan bij de beroepsindiener, de vergunningsaanvrager of de overheid die in eerste administratieve aanleg bevoegd is, alle beschikbare informatie en documenten opvragen die nuttig zijn voor het dossier.